

## บทที่ 5

### บทสรุป และข้อเสนอแนะ

#### 5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักสองประการ คือ ประการแรกเพื่อศึกษาพฤติกรรม ลักษณะ และรูปแบบการออมของพนักงานภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ต ประการที่สองเพื่อศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของพนักงานภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ต โดยปัจจัยที่มีผลต่อการออมของ พนักงานเอกชนในจังหวัดภูเก็ต ใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการออกแบบสอบถาม ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง จะต้องเป็นพนักงานเอกชนที่ทำงานในประเภทนิติบุคคลที่มีสัดส่วนจำนวนนิติบุคคลสูงสุด 5 อันดับแรก จากทั้งหมด 14 ประเภทของจังหวัดภูเก็ต ข้อมูลสำนักบริการข้อมูลธุรกิจ กรมพัฒนา ธุรกิจการค้า (www.dbd.go.th. 20 ม.ค. 2554) จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน สามารถสรุปได้ดังนี้

#### 1) พฤติกรรม ลักษณะ และรูปแบบการออมของพนักงานภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ต

##### 1.1 รูปแบบการออม

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเงินออมเฉลี่ย 2,397 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่จะมีเงินออมไม่เกิน 1,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 รองลงมาอยู่ในช่วงระหว่าง 1,001-2,000 บาท มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 โดยสาขา อาชีพ โรงแรม และภัตตาคาร มีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดซึ่งมีเฉลี่ยเดือนละ 3,677 บาท ส่วนใหญ่จะออมอยู่ในช่วงไม่เกิน 1,000 บาทและอยู่ระหว่าง 1,001-2,000 บาท มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ส่วนสาขาอาชีพการขนส่งสถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม มีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนน้อยที่สุดซึ่งมีเฉลี่ยเดือนละ 1,228 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่จะออมอยู่ในช่วง ไม่เกิน 1,000 บาท มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7

กลุ่มตัวอย่างมีการออมในรูปแบบฝากเงินไว้กับธนาคารประเภทออมทรัพย์ จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 72.8 ซึ่งเป็นรูปแบบการออมที่กลุ่มตัวอย่างเลือกออมมากที่สุด โดย สาขาอาชีพ การก่อสร้าง มีสัดส่วนการออมในประเภทนี้มากที่สุดมีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 97.4 รองลงมาเป็นสาขาอาชีพโรงแรมและภัตตาคารมีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 90.9 ประเภทฝากประจำ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 ซึ่งสาขาอาชีพ โรงแรมและภัตตาคาร มีสัดส่วนใน

การฝากประจำมากที่สุดมีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 85.5 และเมื่อแบ่งตามประเภทระยะเวลา เงินฝากประจำแล้วพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้ออมในประเภทฝากประจำ 3 เดือน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ฝากประจำ 6 เดือน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 ฝากประจำ 12 เดือน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 ฝากประจำ 24 เดือน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 และฝากประจำ 36 เดือน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

การออมในรูปแบบตราสารทางการเงินของกลุ่มตัวอย่างทุกสาขาอาชีพส่วนใหญ่เลือกออมในรูปแบบตราสารทางการเงินประเภท ประกันชีวิตมากที่สุด จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 ยกเว้น สาขาอาชีพการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยาน ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน รองลงมาคือประเภท สลากออมสิน, ธกส. จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ยกเว้น สาขาอาชีพการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยาน ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน ประเภท พันธบัตร กองทุนรวม จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 สัดส่วนส่วนใหญ่เป็น สาขาอาชีพ โรงแรมและภัตตาคาร มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 และประเภท หุ่นสามัญ หุ่นบริมสิทธิ์ หุ่นกู่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 สาขาอาชีพที่มีสัดส่วนในการเลือกการออมรูปแบบนี้มากที่สุดคือสาขาอาชีพการก่อสร้างมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่มีการออมสินทรัพย์ในรูปแบบสังหาริมทรัพย์มีจำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 70.7 โดยสาขาอาชีพโรงแรมและภัตตาคารมีส่วนการออมในรูปแบบสังหาริมทรัพย์มากที่สุดมีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 86.4 ซึ่งการออมในรูปแบบสินทรัพย์แบ่งออกเป็นสังหาริมทรัพย์ประเภทเงินสด จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 และทุกสาขาอาชีพที่มีการออมในรูปแบบสังหาริมทรัพย์จะออมในประเภทนี้มากที่สุด รองลงมาคือประเภททองคำ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 ยกเว้นสาขาอาชีพการก่อสร้าง ประเภทอัญมณี เครื่องประดับ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 และประเภทเงินตราต่างประเทศ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่มีการออมในรูปแบบสังหาริมทรัพย์มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 โดยสาขาอาชีพบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจมีส่วนการออมในรูปแบบอสังหาริมทรัพย์มากที่สุด มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9 เป็นอสังหาริมทรัพย์ประเภทบ้าน จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 และทุกสาขาอาชีพที่มีการออมในรูปแบบอสังหาริมทรัพย์จะออมในประเภทนี้มากที่สุด ยกเว้นสาขาอาชีพการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยาน ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน รองลงมาคือประเภทที่ดิน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 ประเภทห้องชุด คอนโดมิเนียม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และประเภทอาคาร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

สาเหตุที่ไม่มีมีการออมกรณีของกลุ่มตัวอย่างทุกสาขาอาชีพที่ไม่มีเงินออมส่วนใหญ่ เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายด้านอุปโภคบริโภคในครอบครัวสูง มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 ยกเว้นสาขาอาชีพการก่อสร้างและสาขาอาชีพการขนส่งสถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมที่ไม่ได้เลือกสาเหตุนี้มากที่สุด รองลงมาคือมีระดับรายได้ต่ำมีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 มีภาระค่าใช้จ่ายด้านหนี้สินสูงมีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และมีรายได้ไม่สม่ำเสมอมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8

#### 1.2 จำนวนเงินออม

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเงินออมเฉลี่ย 2,397 บาทต่อเดือน โดยจะมีเงินออม ไม่เกิน 1,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 รองลงมาอยู่ในช่วงระหว่าง 1,001-2,000 บาท มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9

#### 1.3 ระยะเวลาการออม

ระยะเวลาการออมส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1-3 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 โดยสาขาอาชีพการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยาน ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนมีส่วนสูงที่สุดมีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 69.6 รองลงมาอยู่ระหว่าง 4-6 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 ซึ่งสาขาอาชีพ การขนส่งสถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมมีส่วนสูงการออมอยู่ช่วงนี้มากที่สุดมีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1

#### 1.4 วัตถุประสงค์การออม

กลุ่มตัวอย่างที่มีเงินออมทุกสาขาอาชีพส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การออมเพื่อออมเงินเพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายฉุกเฉินมากที่สุด จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6 ยกเว้นสาขาอาชีพการก่อสร้างรองลงมาเป็นการออมเพื่อออมเงินเพื่อเก็บไว้ใช้หลังเกษียณ จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 ออมเงินเพื่อการศึกษาของบุตรหลานจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 ออมเงินเพื่อซื้อรถบ้าน จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 และอื่นๆ(ท่องเที่ยว, เรียนต่อ) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

#### 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของพนักงานภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ต

เมื่อทดสอบ นัยสำคัญทางสถิติโดยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบ Stepwise ของค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ตทุกตัวพบว่า พบว่ามี 4 ปัจจัยได้แก่ เพศ( $SEX_i$ ) ระดับรายได้( $INC_i$ ) ภาระหนี้สิน( $LOAN_i$ ) และพนักงานภาคเอกชนของ

นิติบุคคลสาขาโรงแรมและภัตตาคาร (SEC<sub>2</sub>) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 5% ที่มีผลต่อการออมของพนักงานภาคเอกชน เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.164 แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงการออมของพนักงานภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ตสามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัย เพศ (SEX<sub>1</sub>) รัดับรายได้ (INC<sub>1</sub>) ภาระหนี้สิน (LOAN<sub>1</sub>) และพนักงานภาคเอกชนของนิติบุคคลสาขาโรงแรมและภัตตาคาร (SEC<sub>2</sub>) ประมาณร้อยละ 16.40 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 83.60 เป็นผลกระทบจากปัจจัยอื่นๆที่ไม่ได้นำเข้ามาในสมการ

2.1) ปัจจัยด้านเพศของพนักงานภาคเอกชน พนักงานภาคเอกชนเป็นเพศชายจะออม น้อยกว่าเพศหญิง 702.14 บาทต่อเดือน

2.2) รัดับรายได้ของพนักงานภาคเอกชนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้มีการออมของพนักงานภาคเอกชนเพิ่มขึ้น 0.142 บาท

2.3) ภาระหนี้สินของพนักงานภาคเอกชนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้มีการออมของพนักงานภาคเอกชนลดลง 0.071 บาท

2.4) ถ้าเป็นพนักงานภาคเอกชนของนิติบุคคลสาขา โรงแรมและภัตตาคาร จะทำให้มีการออมของพนักงานภาคเอกชนเพิ่มขึ้น 1081.528 บาท

## 5.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. เนื่องจากผลการศึกษาที่ได้ พบว่ายังมีผู้ที่ไม่มีเงินออมอยู่จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยเฉพาะสาขาอาชีพการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมที่มีผู้ไม่มีเงินออมมากที่สุดมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 รวมถึงกลุ่มตัวอย่างที่มีเงินออมส่วนใหญ่ยังมีจำนวนเงินออมต่อเดือนในระดับต่ำอยู่ โดยมีเงินออมอยู่ในช่วงไม่เกิน 1,000 บาทต่อเดือนมีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 แสดงให้เห็นว่าพนักงานเอกชนหลายคนที่ยังไม่มีเงินออมซึ่งส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากภาระค่าใช้จ่ายด้านอุปโภคบริโภคในครอบครัวสูง สถาบันการเงิน ควรส่งเสริมให้มี ลักษณะและรูปแบบการออม ในรูปแบบของตราสารทางการเงินเพิ่มขึ้น เนื่องจากพนักงานภาคเอกชนยังมีการออมในส่วนนี้น้อยอยู่ เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในการพัฒนาและบริหารประเทศ

2. เนื่องจากการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ต ทุกตัวพบว่า ปัจจัยด้านรายได้เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการออม กล่าวคือเมื่อประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น 1,000 บาท จะทำให้มีการออมเพิ่มขึ้น 142 บาท ดังนั้นรัฐบาลจึงควรส่งเสริมให้ประชาชนมีระดับรายได้เพิ่มขึ้นเพื่อเป็นการกระตุ้นการออมของประชาชนให้เพิ่มขึ้น

### 5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

- 1) การศึกษารั้งนี้มีตัวแปรอิสระบางตัวที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติจึงควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆที่มีผลต่อการออมของพนักงานภาคเอกชนเพิ่มเติม เช่น ค่าเสียโอกาส การออมและการลงทุน
- 2) การศึกษารั้งต่อไปอาจศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น เช่น ศึกษาปัจจัยที่มี การออมของจังหวัดภูเก็ตหรือภาคใต้ เพื่อสามารถมองภาพรวมให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved